

מדינת ישראל¹

משרד המשפטים

מחלקת יעוץ וחקיקה (יעוץ)

בע"ה, ירושלים, כ"ה בתשרי תשע"ה

19 באוקטובר 2014

תיקנו: 803-09-2014-000275

סימוכין: 803-99-2014-085029

אל: עו"ד הדס פרבר, היועצת המשפטית למשרד התרבות והספורט

שלום רב,

הנדון: עמותת עלילה מקומית - ויתור על דרישת נסיון לשם תמיכה

סמך: פנייתך אלי בתאריך ט"ז באב תשע"ד, 12.8.2014

1. בפנייתך שבסמך ביקשת להחריג את עלילה מקומית, ע"ר מס' 580575470, (להלן – העמותה) מדרישת שתי שנות נסיון תאגידי ונסיון בפעילות הנתמכת לשם קבלת תמיכה. זאת, כך שהעמותה תוכל להתמך על ידי משרד התרבות והספורט כבר בשנת 2015.
2. כעולה מפנייתך ומהחומר שצורף אליה, מדובר בפעילות של קבוצת תיאטרון, אותה ייסדה, מנהיגה ומובילה הגב' רות קנר. הקבוצה לא היתה מתואגדת, ופעלה מאז שנת 2005 כמסגרת עצמאית בתוך עמותת המחול "בת שבע". עד כה, הועברה תמיכת המשרד לעמותות "בת שבע" בעד פעילות הקבוצה. כעת, מבקשת הקבוצה להפרד מ"בת שבע". לצורך כך, הוקמה העמותה ונרשמה בתאריך ו' שבט התשע"ד, 7.1.2014.
3. כפי שצינת בפנייתך, החלטת הממשלה מס' 291 והנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.2005 מורים כי על מוסד ציבור הנתמך לראשונה להיות בעל שתי שנות נסיון כתאגיד המבצע את הפעילות הנתמכת. הדברים עוגנו אף בנוהל להגשת בקשות לתמיכה מתקציב המדינה ולדיון בהן (י"פ התשע"ג עמ' 3172 ותיקונים) (להלן – הנוהל) שבסעיף 8(ט) בו נקבע כי –
"מוסד ציבור הפונה לראשונה לקבלת תמיכה ממשרד ממשלתי יחויב בשנתיים פעילות במימון ממקורות עצמיים, בטרם יותר לו להגיש בקשה לתמיכה ממשלתית;
4. עם זאת, במקרים חריגים, ניתן לוותר על דרישה זו. כמצוין שם בהמשך –
"במקרים חריגים ביותר, שעולה בהם צורך לוותר על דרישת הניסיון, ניתן, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, לוותר על דרישת הניסיון וזאת אם למשרד התומך, מבקש הפטור, אינטרס ציבורי מובהק במתן הפטור; במקרה זה, תובא בחשבון, כשיקול משמעותי, העובדה שהפעילות שבשלה מבוקשת התמיכה התקיימה, בפועל, במשך שנתיים לפחות על-ידי מוסד ציבור, שממנו התפצל מוסד הציבור מבקש התמיכה, ונתמכה בתקופה האמורה כדין על-ידי המדינה..."

5. בפנייתך הצגת את עמדת המשרד, כי נדרשת החרגת העמותה בענין זה. בין היתר, עולה מהפנייה ומהחומרים שצורפו אליה, כי הקבוצה מעוניינת לפעול באופן עצמאי, והעדר תמיכה במשך שנתיים יסכל את יכולתה לעשות כן וכי המשרד רואה חשיבות מרובה בהמשך קיום הקבוצה נוכח יחודיותה. בנוסף, סבור המשרד כי מסגרת הפעולה הנוכחית אינה מתאימה ביותר מבחינה משפטית, בעיקר נוכח העובדה שהגוף במסגרתו פועלת העמותה – להקת בת שבע – פועל בעיקרו בתחום אחר.
6. איננו סבורים כי עוצמת האינטרס הציבורי המובהק, הנדרש לפי הנוהל והנחית היועץ, כפי שתוארה, בכל הנוגע לפעילות עצמה, הנה רבה ביותר. כך, לא הוברר עד תום האינטרס הציבורי שבקיום קבוצה זו דוקא באופן שלא ניתן היה לטעון ביחס לכל קבוצה אחרת. יחד עם זאת, יש משקל לא מבוטל לצורך בהסדרת המסגרת המשפטית הראויה. נחדד ונאמר, כי ככל שלא מתקיימת פעילות משותפת תדירה בין להקת המחול וקבוצת התיאטרון, עשויה התמיכה בה באמצעות להקת המחול להחשב כמלאכותית. פתרון למצב זה הנו, אכן, בהפרדה,
7. במקביל לאינטרס הציבורי, על פני הדברים, עומד במקרה זה השיקול המשמעותי שנוכח בנוהל ובהנחית היועץ, בדבר פיצול הפעילות הנתמכת ממסגרת בה התקיים בעבר. זהות מקיימי הפעילות, מנהלת הכספים, מקום הפעילות ובעיקר אופייה ומהותה, מבססים זאת.
8. לפיכך, ניתן לוותר במקרה זה, באופן חריג, על דרישת הנסיון ולהתחיל לתמוך בעמותה החל משנת 2015. זאת, כמובן, בכפוף לעמידתה בכל הוראות הנוהל, המבחנים והוראות המשרד החשב הכללי.

ב ב ר כ ה

חנן ארליך, עו"ד
ממונה (ייעוץ וחקיקה)

העתק: גב' דינה זילבר, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)

מדינת ישראל

משרד המשפטים

מחלקת יעוץ וחקיקה (ייעוץ)

בע"ה, ירושלים, כ"ט תשרי תשע"ה
23 אוקטובר 2014
תיקנו : 803-04-2014-001631
סימוכין : 803-99-2014-086466

אל : עו"ד ספי-יוסף כהן, הלשכה המשפטית, אגף מוסדות תורניים במשרד החינוך

הנדון : ויתור על דרישת נסיון לשם קבלת תמיכה - 1. עמותת גלע"ד גרעין למען ערד (ע"ר)
2. עמותת נתיבי תורה וטכנולוגיה (ע"ר)

סמך : פניות אליו בדוא"ל בתאריך כ"ג באלול תשע"ד, 18.9.2014 (בענין עמותת גלעד ערד); י"א
באב תשע"ד 7.8.2014 (בענין עמותת נתיבי תורה וטכנולוגיה);

עניינן של הפניות שבסמך הוא בקשה לויתור על דרישת הנסיון לשם קבלת תמיכה. זאת, לגבי שני
הגופים שבסמך. להלן התייחסותנו לפניות:

1. עמותת גלע"ד גרעין למען ערד (ע"ר)

1. עמותת עמותת גלע"ד גרעין למען ערד (ע"ר) (להלן – העמותה) מקיימת פעילות של גרעין תורני בעיר ערד. העמותה נתמכת מאז שנת 2008 בעד פעילות הגרעין.
2. התמיכה בגרעין הנה לפי המבחנים לחלוקת כספים לצורך תמיכה של משרד החינוך במוסדות תורניים – לימוד ופעילות) (להלן – המבחנים), (פורסמו י"פ התשס"ד עמ' 3498 ותיקונים). לפי המבחנים נדרש, בין היתר, כי הגרעין התורני הנתמך יקיים במרכזו כולל. כעולה ממכתב שבסמך, עד כה, התקיים בגרעין כולל שהיה שייך למוסד ציבור אחר – קרית החינוך, בית אל. כעת, מבקשת העמותה לנתק את הכולל מקרית החינוך בית אל, ולהפעילו בעצמה. על מנת שימשיך להחשב כממלא את תנאי קיום הכולל, על העמותה להיתמך בעד פעילות הכולל – למרות שאין לו שתי שנות נסיון, כנדרש לגבי פעילות נתמכת חדשה. מכאן, פנית העמותה, ובעקבותיה פנייתכם אלינו, לאפשר תמיכה בעד הכולל גם בהעדר תקופת הנסיון הנדרשת.
3. דרישה הנסיון מתחייבת לפי החלטת הממשלה מס' 291 משנת 1999, נקבעה גם בהנחית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.2005 בענין תמיכת המדינה במוסדות ציבור (להלן – הנחית היועץ), ועוגנה בנוהל להגשת בקשות לתמיכת המדינה ולדיון בהן (י"פ התשע"ג, עמ' 3172 (להלן – הנוהל). במקביל, קבועה דרישה זו במבחנים בסעיף 6(ב).
4. בהנחית היועץ, וכן בנוהל, נקבעו הכללים למתן פטור חריג מדרישת שתי שנות הנסיון. בסעיף 12.1 בהנחית היועץ, ובאופן דומה בסעיף 8(ט) בנוהל, נאמר:
"... במקרים חריגים ביותר, שעולה בהם צורך לוותר על דרישת הנסיון, ניתן, לאחר ההתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, לוותר על דרישת הנסיון וזאת כאשר למשרד

התומך, מבקש הפטור, אינטרס ציבורי מובהק במתן הפטור. במקרה זה, תובא בחשבון, כשיקול משמעותי, העובדה שהפעילות שבשלה מבוקשת התמיכה התקיימה, בפועל, במשך שנתיים לפחות על ידי מוסד ציבורי, שממנו התפצל מוסד הציבור מבקש התמיכה, ונתמכה בתקופה האמורה כדין על ידי המדינה".

5. במאמר מוסגר יוער, כי אנו מיישמים את האמור בהנחיית היועץ ובנוהל לענין פטור מדרישת נסיון, אף לגבי דרישה כאמור המופיעה במבחני תמיכה ספציפיים. זאת, מאחר ואנו רואים את קביעת הדרישה במבחנים כהבהרה ושיקוף של הדרישה הכללית, שאף קדמה לרוב מבחני התמיכה ובכללם המבחנים הנוגעים לענינו.
6. הבחינה הנדרשת היא, אפוא, האינטרס הציבורי המובהק במתן הפטור תוך מתן משקל משמעותי לכך שהפעילות התקיימה ונתמכה בעבר.
7. לענין ההמשכיות הנוכחת, יצויין, כי המקרה שלפנינו שונה מעט מזה שנוכח בהנחית היועץ, מאחר והתאגיד עצמו הנו בעל נסיון תאגידי ואף בפעילות הנתמכת העיקרית, שהיא פעילות הגרעין, והפטור נדרש לשם הפעילות המשנית, במקרה זה, שהיא פעילות הכולל, שמשנה את מסגרתו התאגידית. לדעתנו, שונות זו מחזקת את ההצדקה למתן הפטור, שכן אין מדובר בגוף שהנו מסגרת תאגידית חדשה, לגביה קיימים החששות שבעטים, בין היתר, נקבעה דרישת הנסיון. כלומר, החשש מהתנהלות לא ראויה, התפרקות המוסד, העדר ביקוש לפעילותו וכיוצא בכך. בנוסף, מדובר בפעילות שהיא שולית ביחס לעיקרית, וכעולה מן החומר, בפועל היה הגרעין מעורב בה עוד טרם בהיותה תחת חסות התאגיד הקודם.
8. בנוסף לאמור, יש לזכור כי כפי שצויין העדר תמיכה, ולו הפסקה זמנית, בכולל, פוגעת בפעילות הגרעין, שהיא, לכשעצמה, לא נפסקה ולא חל בה שינוי, ומצדיקה המשך התמיכה. יתר על כן, גם פעילות הכולל למעשה לא נפסקה, ולימודי חברי הגרעין בו נמשכים באותו אופן. מבחינה זו, אי תמיכה בכולל מחמת העדר נסיון לעמותה בהפעלתו, תגרום פגיעה שאינה קשורה כלל לפעילות הכולל.
9. בפנייתך ובחומר שצורף לה, תואר האינטרס הציבורי המובהק שהנכם רואים בפעילות הגרעין של העמותה בערד. בין היתר, ועל רקע המצב המורכב בו מצויה העיר ערד, תוארה תרומתו של הגרעין בתחום החינוך, במניעת הגירה שלילית מהעיר ועידוד הגירה חיובית. כך, תואר אינטרס רחב שהוא מעבר לעצם הרצון לעודד את הגרעין לכשעצמו ואת הלימוד בכולל שבמרכזו.
10. בנוסף, ציינתם את האינטרס הציבורי בראיית המשרד לפיו קיימת חשיבות ארגונית באיחוד פעילות הכולל עם זו של הגרעין תחת קורת גג תאגידית וניהולית אחת.
11. על רקע האמור, אנו סבורים כי ניתן לוותר על דרישת הנסיון לגבי הפעלת הכולל על ידי העמותה.

12. עמותת נתיבי תורה וטכנולוגיה (ע"ר) (להלן – עמותת נתיבי תורה) הוקמה בחודש מאי בשנת 2013. עמותת נתיבי תורה הקימה ישיבה, ישיבת דרך חיים (להלן – ישיבת ההסדר) שהחלה לפעול בספטמבר 2013 והוכרה כישיבת הסדר על ידי שר הבטחון באפריל 2014. הרעיון העומד ביסוד פעולת עמותת נתיבי תורה הוא הקמה וקיום של ישיבות הסדר חרדיות, במתכונת של לימוד תורה וטכנולוגיה במשך שנתיים שלאחריהן ישרתו התלמידים בצה"ל, במקצועות הטכנולוגיים אותם למדו (בעיקר סייבר ומודיעין).
13. כאמור, עמותת נתיבי תורה קיימת כשנה וחמישה חודשים. כעת, מבקשת להיתמך בעד ישיבת ההסדר שלה. ישיבת ההסדר פועלת כשנה. לפיכך, וכפי שצויין לעיל, נדרש פטור מדרישת הנסיון במשך שתי שנות פעילות. זאת, הן מההיבט התאגידי, שכן העמותה קיימת פחות משנתיים, ולפיכך גם אין ברשותה אישור ניהול תקין או דוחות כספיים מבוקרים, והן מההיבט הביצועי של קיום הפעילות בעדה מבוקשת התמיכה, כמבואר.
14. בסעיפים 3 עד 6 לעיל פורט הרקע הנורמטיבי לעצם הדרישה ולאפשרות הפטור, ולפיכך נתמקד בבחינת נסיבות הפניה.
15. לענין שיקול המשכיות, קרי, פיצול הפעילות או התאגיד ממסגרת קודמת, ברור כי במקרה זה שיקול זה אינו קיים. כפי שתואר, מוסד הציבור הנו חדש ולא התפצל מכל מוסד אחר. כך גם לגבי הפעילות הנתמכת, שהנה חדשה ולא התקיימה עובר לקיומה בידי עמותת נתיבי תורה. מבחינה זו, הדבר מחליש את ההצדקה למתן הפטור.
16. עם זאת, בחינת האינטרס הציבורי המובהק הנדרשת לפי הנחית היועץ והנוהל, לאור האמור בפניה, מעלה כי זה מתקיים, לכאורה, ובעוצמה רבה.
17. הקמת ישיבת "דרך חיים" מהווה נדבך שהנו חלק מהמהלך החברתי המתרחש בשנים האחרונות, וביתר שאת בשנתיים האחרונות, בשילוב בני המגזר החרדי בשירות למען המדינה, בצבא או בשירות אזרחי או לאומי, ובאופן רחב יותר בשילובם בתעסוקה ובמשק. בלא להכנס לפרטים יתר על המידה, נציין רק כי בין היתר, בא הדבר לידי ביטוי במדיניות הממשלה כפי שמפורטת למשל בהחלטת הממשלה 638 מיום 28.7.13 שכותרתה "שילוב חרדים ובני מיעוטים בשירות צבאי ואזרחי לצורך שילובם בשוק העבודה וליצירת שוויון בנטל הביטחוני והכלכלי", ובתהליכי החקיקה שהתקיימו בענין, תיקון 19 לחוק שירות ביטחון ולחוק שירות לאומי-אזרחי, התשע"ד-2014. זאת, בנוסף לתהליכים חברתיים כלליים, לתוכניות שונות שמוסדו בצבא עוד טרם החלטת הממשלה הנוכרת שתכליתם לאפשר שירות חרדים בצבא והכשרתם לשוק העבודה, ועוד.
18. כפי שתואר בפניה, מעבר לגיוסם של התלמידים בישיבת ההסדר, ומעבר להכשרתם לשוק העבודה, באופן שיתרום הן למשק והן לפרנסתם בכבוד, הכוונה היא כי בוגרי התוכנית יהיו "שגרירים" בתוך החברה החרדית לקידומה והעצמה של התכנית.

19. לא למותר לציין, כי התוכנית זוכה לעידודם של צה"ל ומשרד הבטחון, לתמיכת ה"מטה הקיברנטי הלאומי" וכאמור, זכתה להכרה מאת שר הבטחון כשיבת הסדר. זאת, בהתאם למכתבים השונים שצורפו לפניה.
20. העולה מכך הוא כי אכן הפטור משתי שנות פעילות, שיאפשר תמיכה בעמותת נתיבי תורה בעד ישיבת ההסדר כך שתוכל להמשיך ולהתקיים, ישרת אינטרס ציבורי מובהק.
21. בסיכומם של דברים, אנו סבורים כי באיזון הכולל, משקלו של האינטרס הציבורי, שלא לומר הלאומי, במקרה זה, מחפה על העדרו של המרכיב ההמשכי. לפיכך, ניתן לתמוך בעמותת נתיבי תורה וטכנולוגיה בעד ישיבת דרך חיים החל משנת 2015.

בברכה,

חנן ארליך, עו"ד
ממונה (ייעוץ וחקיקה)

העתק: גב' דינה זילבר, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)
מר עמוס ציאדה, מנהל אגף בכיר מוסדות תורניים במשרד החינוך
גב' מרים גראזי, היועצת המשפטית לאגף מוסדות תורניים במשרד החינוך

מדינת ישראל¹

משרד המשפטים

מחלקת יעוץ וחקיקה (ייעוץ)

בע"ה, ירושלים, ח' בכסלו תשע"ה
1 באוקטובר 2014
תיקנו: 803-04-2014-001758
סימוכין: 803-99-2014-104028

אל: עו"ד שני עלפי, הלשכה המשפטית, משרד התרבות והספורט

שלום רב,

הנדון: ויתור על דרישת שנתיים נסיון לשם קבלת תמיכה: עמותת מכון רימון;
עמותת כליזמרים; פורום מוסדות התרבות והאמנות בישראל; עמותת

טהר

סמך: פניותיך אלי בדוא"ל בתאריכים כ"ד בחשון תשע"ה, 17.11.2014 (עמותת טהר); ג'
בחשון תשע"ה, 27.10.2014 (פורום מוסדות התרבות והאמנות בישראל); כ"ט בתשרי
תשע"ה, 23.10.2014 (עמותת כליזמרים); מכתבה של גבי אביטל לברן אלי מתאריך י"ט
בתמוז תשע"ד, 17.7.2014 (עמותת מכון רימון)

ראשית, ברצוני להתנצל על העיכוב במענה. הדבר נבע מעומס עבודה.
בפניות השונות שבסמך, שנעשו בנפרד ביחס לכל מוסד ציבור, ביקשתם להחריג את מוסדות
הציבור שבנדון מדרישת שתי שנות נסיון בפעילות הנתמכת לשם קבלת תמיכה. להלן אתייחס לכל
אחת מהבקשות, השונות זו מזו במאפייני הגופים ובנסיבות שהביאו לבקשה.

כללי

1. החלטת הממשלה מס' 291 והנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.2005 (להלן – ההנחיה)
מורים כי על מוסד ציבור הנתמך לראשונה להיות בעל שתי שנות נסיון כתאגיד המבצע את
הפעילות הנתמכת. הדברים עוגנו אף בנוהל להגשת בקשות לתמיכה מתקציב המדינה ולדיון
בהן (י"פ התשע"ג עמ' 3172 ותיקונים) (להלן – הנוהל) שבסעיף 8(ט) בו נקבע כי –
"מוסד ציבור הפונה לראשונה לקבלת תמיכה ממשרד ממשלתי יחויב בשנתיים פעילות
במימון ממקורות עצמיים, בטרם יותר לו להגיש בקשה לתמיכה ממשלתית;
2. כפי שפורט בהנחית היועץ ביסוד דרישת הנסיון הנזכרת עומדות מספר תכליות:

(א) בטוי לרצון שתמיכת המדינה תינתן למוסד ציבור שהוכיח מידה מינימלית של יכולת
קיום, יציבות ומיומנות בכל הנוגע לפעילות בתחום הנתמך. זאת כדי למנוע מצב בו
תומכת המדינה בפעילות שטרם התבססה כראוי אצל מוסד הציבור המבקש, וסופם של
כספי התמיכה להתפוגג יחד עם פעילות הבוסר של מוסד הציבור. הכוונה היא, בין היתר,
שמוסד הציבור רכש מיומנות מסוימת בקיום הפעילות שבעדה מבוקשת התמיכה, וכי
הוכח כי יש ביקוש בציבור לפעילות זו והיא אכן נצרכת;

(ב) דרישת הנסיון נועדה גם לבסס את הפיקוח והבקרה על מוסדות הציבור הנתמכים. זאת, מאחר שאישור על ניהול תקין מאת רשם העמותות או אישור מקביל לו, המהווה דרישה בסיסית לתמיכה, לא ניתן בטרם הגיש מוסד הציבור דוחות כספיים. דוחות אלה, האמורים לשקף את תקינות התנהלותו הכספית של מוסד הציבור במכלול הפעילויות שהוא מבצע, אינם מוגשים, דרך כלל, בטרם חלף פרק זמן מסוים מתחילת פעילותו. מטרת הדרישה, אם כן, לוודא כי התנהלותו הכספית של מוסד הציבור כבר נמצאה תקינה, קודם קבלת תמיכת מדינה;

(ג) ככל שמדובר בתאגיד חדש, מטרת הדרישה הנה לוודא כי פעילותו התאגידית של הגוף מקוימת כראוי, הן אל מול הרשויות, כרשם התאגידים ורשויות המיסוי, והן בהתנהלותו העצמית, באורגנים השונים הקיימים בו, כאסיפה כללית, ועד, ועדת ביקורת וכיוצא באלה.

בהנחת היועץ הודגש כי דרישת הנסיון אינה מתייחסת רק לעצם קיומו של התאגיד הנתמך, אלא לקיום הפעילות הנתמכת על-ידו, בהיותו תאגיד, וכי דרישת הנסיון התאגידי הנה נפרדת ועצמאית ביחס לדרישת הנסיון בפעילות הנתמכת.

3. בד בבד, נקבעה בהנחת היועץ, ובהמשך בנוהל הכללי, אפשרות להחרגת מוסד ציבור מסוים מדרישת הנסיון. נקבע, כי במקרים חריגים ביותר, שעולה בהם צורך לוותר על דרישת הנסיון, ניתן, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, לוותר על דרישת הנסיון וזאת כאשר למשרד התומך, מבקש הפטור, אינטרס ציבורי מובהק במתן הפטור. כן נקבע כי במקרה זה, תובא בחשבון, כשיקול משמעותי, העובדה שהפעילות שבשלה מבוקשת התמיכה התקיימה, בפועל, במשך שנתיים לפחות על-ידי מוסד ציבור, שממנו התפצל מוסד הציבור מבקש התמיכה, ונתמכה בתקופה האמורה כדין על-ידי המדינה.

4. דרישת הנסיון עצמה, לכלל מוסדות הציבור, אינה דרישה קלה. היא מחייבת מוסד ציבור לגייס מקורות עצמיים לפעילותו, כאשר במקרים רבים, אם לא ברובם, מדובר בפעילות שאינה מניבה הכנסות. לא מעטים הם המקרים בהם נמנעת הקמתם של מוסדות ציבור, בהיעדר מקור מימון לפעילותם. במקרים אחרים, נסגרים מוסדות ציבור בשנה או השנתיים הראשונות לקיומם, בהיעדר תמיכה ממשלתית. לפיכך, ויתור או, לחילופין, עמידה על דרישת הנסיון עשויים לעיתים לחרוץ את גורלו של מוסד ציבור בראשית דרכו או את גורלה של פעילותו בתחום מסוים. דוקא משום כך, ויתור על דרישה זו ביחס למוסדות מסוימים, צריכה להיבחן היטב אל מול הצורך לנהוג בשוויוניות ביחס למוסדות הציבור השונים.

5. כך, לענין האינטרס הציבורי הנדרש, יש להדגיש כי אינטרס זה צריך להיות מובהק במובן זה שאין די בהגדרת פעילות המוסד החדש (או הפעילות החדשה שמקיים) כ"חשובה" או "רצויה" וכיוצא בכך. חזקה על משרד שאינו תומך בפעילויות בלתי חשובות או בלתי רצויות. הכוונה בהגדרת האינטרס כ"מובהק", היא כי יש ערך מוסף יוצא דופן לפעילות, העולה עד כדי הצדקת

פגיעה בעיקרון השוויון, בהחרגת המוסד מכלל מוסדות הציבור הנתמכים הנדרשים לשתי שנות פעילות.

6. באופן דומה, אין לפרש את האמור בהנחית היועץ כאילו כל גוף שהתפצל מגוף אחר וממשיך פעילות שקיים, כמסגרת פנימית, בגוף הקודם, לא יידרש לשתי שנות נסיון. פרשנות כזו תאפשר לכל מוסד ציבור להתחיל לקיים פעילות במסגרת גוף אחר שיתמך בגינה, ולאחר שנתיים להתפצל ולקום כתאגיד נפרד, תוך המשך התמיכה ללא נסיון עצמאי. מובן, כי הדבר יהפוך למסלול עוקף-דרישת-הנסיון ויסכל לחלוטין את מימוש התכליות שביסוד דרישה זו.

7. הצורך בשוויוניות הודגש בהנחיה, כאשר נקבע בה כי יש לוודא כי ויתור על דרישת נסיון נעשה באופן שוויוני וכללי ככל האפשר, כך שמוסדות ציבור אחרים במצב דומה לזה של מוסד הציבור שעניינו נדון יהנו גם הם מפטור דומה. לא למותר לציין, כי עיגונו של מנגנון ההחרגה לווה בזמנו בחששות לא מעטים, פן יביא הדבר לפריצת הסכר ולהחרגה שלא תיוחד למקרים המתאימים בלבד. משום כך, ננקטה בהנחית היועץ אותה לשון זהירה ומצמצמת.

8. על רקע האמור, נבחנו הבקשות השונות, ולהלן עמדתנו בכל אחת מהן.

עמותת מכון רימון

9. עמותת רימון לידיעת הארץ ע"ר (מס' 580175644) (להלן – עמותת רימון) היא תאגיד בשליטת המועצה האזורית בני שמעון (להלן – המועצה). העמותה מבקשת להיתמך בעד פעילות מוזיאון ג'ו אלון לתרבות הבדואים (להלן – המוזיאון), לאחר שיועבר לאחריותה החל מראשית 2015. עד כה פעל המוזיאון באחריות וניהול שוטף של עמותת מרכז לימודי אזורי ע"ש אלי"מ ג'ו אלון – לידיעת האזור ולהכרת הארץ, ע"ר (מס' 580011021) (להלן – עמותת ג'ו אלון), במסגרת מרכז מחקר. עמותת ג'ו אלון נתמכה בעד פעילות המוזיאון.

10. מפנייתך עולה כי פעילות המוזיאון עברה מספר שינויים. בשלב ראשון, נוהל המוזיאון על ידי עמותת ג'ו אלון. לאחר מכן, נוהל בידי המועצה האזורית בעצמה, כחלק ממנה. לאחר החלטת משרד הפנים בשנת 1991 בדבר הצורך בהפרדה בין פעילות המוזיאון לבין פעילות המועצה, הוקמה עמותת רימון והמוזיאון הופעל על ידה, יחד עם מרכז המחקר, משנת 1991 ועד 2003. בהקשר זה יצוין כי המטרה הראשונה שנקבעה בתקנונה של עמותת רימון הנה ניהול והפעלת מרכז ג'ו אלון. לאחר מספר שנים, מראשית 2004 ועד 2008, הופעל המרכז ובכללו המוזיאון בידי [REDACTED], השייכת לקיבוץ להב בו שוכן המוזיאון, שגם נתמכה בעד הפעלת המוזיאון. לאחר כשנה, משנת [REDACTED] עמותת [REDACTED] חדלה מלפעול, עברו הנכסים והתשתיות שלה, לידי המועצה. משלב זה היתה המועצה אחראית על המוזיאון, כאשר ניהולו הישיר של מרכז המחקר ובו המוזיאון, תפעולו ופיתוחו, נמסרו לידי עמותת ג'ו אלון.

11. בהתאם לאמור לעיל לענין דרישת הנסיון והשיקולים לקביעת חריגים ממנה, נבחן את בקשת הויתור על דרישה זו לאור נסיבות הפניה.

12. בפנייתך פירטת עניינים רבים המעידים על הזיקה של המועצה למוזיאון, שנמשכה גם בעת הפעלתו על ידי עמותת ג'ו אלון. עם זאת, יש לציין כי עיון בהסכמים שצורפו לפניה מלמד כי עיקר הזיקות המפורטות הן בין המועצה למרכז, כאשר מקומו של המכון במארג היחסים אינו ברור. כך, בפרטי ההסכמים בין המועצה, עמותת רימון ועמותת ג'ו אלון עולה כי החל משנת 2010 המועצה היא המחזיקה הבלעדית והמנהלת של כל הפעילות בתחומי מרכז המחקר, הכולל את המוזיאון (סעיף 2.2 להסכם מתאריך 7.10.2010); אופי הפעלת המרכז ותוכן הפעילות נקבעים על ידי המועצה (בתאום עם קיבוץ להב) ושינוי מהותו בו יעשה בהסכמת המועצה והקיבוץ (סעיף 2.7); למעשה הוסדרו היחסים בין המועצה (ועמותת רימון), ללא אבחנה ביניהם (לענין זה) לעמותת ג'ו אלון כיחסים של מזמין וקבלן מבצע. במסגרת זו הפעלת המרכז ופיתוחו נמסרו לעמותת ג'ו אלון כקבלן; הפעלת המרכז, ניהולו ופיתוחו נמסרו לעמותה. מרכיבי שליטה מסוימים, כהסכמה להחלפת מנהל, אישור רכוש מבוטח, קבלת דיווחים ודוחות כספיים, הנם בידי המועצה (ועמותת רימון).

13. לענין ראיית עמותת רימון כתאגיד בשליטת המועצה, יצוין כי סעיף 5.2 לתקנון קובע כי כח ההצבעה של המועצה באסיפה הכללית הנו 36%. כלומר, למועצה אין שליטה בתאגיד. עם זאת, רוב חברי הוועד וכן היו"ר הם נציגי המועצה, וכן לא ניתן לפרק את עמותת רימון או לשנות את תקנונה ללא הסכמת נציגים מהמועצה (סעיפים 9.1.2 ו 10.1 בתקנון הדורשים שני שלישים מהאסיפה לשם כך). בנוסף, נקבעו בתקנון שורת החלטות הדורשות אישור שר הפנים או מי שהסמיך לכך, כגון שינוי תקנון, מיזוג וכו' (סעיף 11 בתקנון). מבחינות אלה, מתנהגת עמותת רימון כתאגיד בשליטת המועצה ובדאי שניהולה השוטף הנו כזה.

14. סיכום הדברים עד כאן, הנו כי מבחינת הזיקה בין עמותת רימון למרכז, מדובר בזיקה מלאה שהיתה בעבר, וחיידושה החלקי בשנים האחרונות בדרך של מעורבות המועצה באחריות כוללת על המרכז בו מצוי המוזיאון. זאת, כאשר ככל הנראה עמותת רימון משמשת זרועה הארוכה לשם כך (לפי מכתבה של יו"ר המועצה, וכפי שפורט במכתב שבסמך בהרחבה), כאשר לא ניתן לקבוע כי קיים זיהוי מלא בין המועצה לבין עמותת רימון, נוכח השליטה החלקית בה. עם זאת, בפועל מתקיים כנראה זיהוי כזה.

15. לענין בחינת האינטרס הציבורי. [113] [113] כי הפעילות במוזיאון הנה איכותית ומקצועית, והתכנים בהם עוסק הנם מיוחדים. [113] [113] עובדת היות המוזיאון מצוי בפריפריה הדרומית של מדינת ישראל. [113] [113] כי לדעתם העברת המוזיאון לניהול ותפעול עמותת רימון יהווה קפיצת מדרגה, כהגדרתם, וכי נוכח ההתפתחות בפעילותו זהו הדבר הנכון לעשותו. במכתבה של גבי לברן אלי הוסבר כי העברת הניהול והפיקוח הישירים כמו גם ההפעלה בשטח לידי

הכליזמרים פועלת מאז 2008, ובין מיסדיה [REDACTED] עצמו. מר [REDACTED] משמש כמנהל האמנותי של פרויקט זה.

23. בפנייתך שבסמך בנושא זה, ביקשת כי יתאפשר למשרד התרבות לתמוך בעמותת הכליזמרים בעד כיתות האומן. זאת, תוך ויתור על דרישת הנסיון ובהסתמך על שנות הנסיון בהפעלת כיתות כאלה בדיוק ובאותו דפוס פעולה שצברו מנהליה המקצועיים והאמנותיים, מר [REDACTED] ומר [REDACTED] במסגרת פסטיבל הכליזמרים בצפת. בפניה הודגש כי המשרד מבקש להמשיך ולתמוך בפעילות כיתות האומן במסגרת פסטיבל הכליזמרים בצפת.

24. לענין עמידה בדרישת הנסיון, הרי מבחינה תאגידית, קרי, עצם קיומה כתאגיד, מקיימת עמותת הכליזמרים את הדרישה שכן כאמור קיימת מאז שנת 2008. עם זאת, כעולה מהפניה, לא קיימה פעילות של כיתות אומן באופן עצמאי אלא במסגרת פסטיבל הכליזמרים בצפת. ואכן, עיריית צפת היא זו שנתמכה בעד הפעילות.

25. פעילות כיתות האומן ממשיכה להתקיים בצפת, אף כי באמצעות מנהלים אחרים. קיום הפעילות בירושלים (או בכל מקום אחר) על ידי עמותת הכליזמרים הנו למעשה קיום פעילות מחדש. מבחינה זו, אין לראות את הפעילות כ"פיצול ממסגרת קיימת", שהוא שיקול מרכזי אף כי לא בהכרח מכריע תמיד. לשון אחרת, עיקר הפעילות, או, למצער, חלק נכבד ממנה, ימשיך להתקיים כבעבר. אין מדובר במקרה בו העדר תמיכה עשוי להביא לאי קיום הפעילות וממילא לביטול סוג הפעילות בכלל.

26. כפי שתואר לעיל, מגמת דרישת שתי שנות הנסיון הנה, בין היתר, לוודא כי מוסד הציבור מקיים הפעילות הנו יציב בקיומה, כי הוכיח יכולת לעמוד ללא סיוע חיצוני, וכי הוא מנהל את הפעילות כראוי, הן מבחינה מקצועית והן מבחינה כספית, מנהלית וארגונית. איננו סבורים כי במקרה זה יש הצדקה לויתור על עניינים אלה, ובדומה לכלל הגופים בתחומי התמיכה השונים, הנדרשים לעמוד בדרישה זו, כך גם לגבי עמותת הכליזמרים.

27. לענין האינטרס הציבורי המובהק, הוצגה, [REDACTED] החשיבות שבקיום כיתות האומן, המוניתין שרכשו להן ופתיחתן לקהלים נוספים. זאת, כאמור, בצד המשך קיום הכיתות בצפת, אשר הפכו אותה לשם נרדף לאמנות הכליזמר והקלרינט.

28. לאחר עיון בחומר, ובכלל זה בפרוטוקולים של ישיבות מדור המוסיקה במועצה לתרבות ולאמנות, איננו סבורים כי מדובר באינטרס מובהק המצדיק ויתור על דרישת שתי שנות הנסיון. אין מדובר בחשש להפסקה של הפעילות או בפגיעה קשה בקיומן של כיתות אמן בכלל. בלא להפחית במאום מיחודיות האמנים ומחשיבות הפעילות, הרחבת סוג של פעילות מסוימת לאזור נוסף בארץ, אינה מצדיקה, לטעמנו, ויתור על דרישת הנסיון. למען הסר ספק, גם במקרים אחרים בעלי נסיבות דומות, בהם התבקש ויתור כאמור בגין רצון להרחבת סוג פעילות מסוים, סברנו כי בהעדר הצגת צורך מיוחד ויוצא דופן בקיום אותה פעילות באותו

עמוד 6 מתוך 11

מקום, אין הדבר מצדיק לשעצמו ויתור על דרישת הנסיון. מה גם, שאין מדובר בהרחבת פעילות מהמרכז לפריפריה, שאז ניתן היה לטעון לתכליות ציבוריות נוספות המושגות באמצעות המהלך, אלא אדרבה – הרחבת הפעילות לאזורים במרכז הארץ.

29. בשולי הדברים יצויין, כי מהחומר שהועבר עולה כי הפעילות התקיימה ב[REDACTED] [REDACTED] הן במהלך שנת 2013 והן במהלך שנת 2014. כך גם עולה מפרסומים שונים¹. לפיכך, דומה כי בשנת 2015 כבר יחלפו שנתיים של קיום פעילות עצמאית על ידי עמותת הכליזמרים, ואין צורך בהחרגתה.

30. לסיכום, איננו סבורים כי במקרה זה קיימת הצדקה לויתור על דרישת שתי שנות הנסיון בפעילות לשם קבלת תמיכה.

פורום מוסדות התרבות והאמנות בישראל

31. פורום מוסדות תרבות ואמנות בישראל (ע"ר מס' 580578276) (להלן – עמותת הפורום) קיים החל מ 1 בינואר 2014. מטרת עמותת הפורום הנה, בין היתר, לקדם ולחזק את התרבות והאמנות בישראל ואת מוסדות התרבות והאמנות, לפעול להגדלת התמיכות והתקציבים בהם, לחשיפת התרבות והאמנות הישראלית בארץ ובעולם ועוד. עד כה התקיימה פעילות עמותת הפורום באמצעות עמותת פרס התיאטרון, אשר מלבד היותה נתמכת בעד קיום פרויקט "פרס התיאטרון", קיימה פעילות נוספת, החל משנת 2007, לקידום התרבות והאמנות, כמפורט לעיל. בעד פעילות זו נתמכה כ"פרויקט" על ידי משרד התרבות, באמצעות תקנה תקציבית נפרדת.

32. לא למותר לציין בהקשר זה, כי התמיכה במוסד בנושא קידום וחיזוק מעמד התרבות בישראל, הנה מתקנת מוסדות מחקר ומידע בתרבות, בתחום המכונה "איגודים מקצועיים". ניתן להניח כי התמיכה בעמותת פרס התיאטרון מתקנה זו, התאפשרה עד כה מאחר ומבחינת התמיכה לפיהם מחולקים הכספים, נעדרו כל אמות מידה מדידות או כמותיות, ולמעשה מדובר בהעברה תקציבית מכח שיקול דעת מוחלט, הן לגבי היקף הסכום כולו המוקצה לנושא זה מתוך התקנה התקציבית, והן לגבי הסכום הניתן לכל אחד מהמוסדות הנתמכים באמצעותה. סביר להניח כי ככל שהיו מותקנים מבחינת תמיכה ראויים לתחום, היו אלה כוללים דרישה להפרדה ואבחנה בין הפעילויות ויחוד התמיכה למוסדות העוסקים בתחום זה בלבד.

33. נוכח השוני וההפרדה בין הפעילויות, גם זו התקציבית, המליץ משרד התרבות לעמותת פרס התיאטרון ולגורמים העוסקים בפעילות פרויקט פורום מוסדות התרבות בתוכה, להקים עמותה נפרדת. כאמור, זו אכן הוקמה.

34. עניינה של הבקשה בויתור על שתי שנות הנסיון הנדרשות לשם תמיכה. זאת, על מנת שעמותת הפורום תוכל להיתמך החל משנת 2014 כעמותה עצמאית בעד פעילותה.

¹ ראו לדוגמה <http://www.bac.org.il/series/pstybl-haklyzmryin-habynlavmy-byrvshlym>

35. בפניה הובהר כי המטרות והפעילות של עמותת הפורום זהים לאלה שבוצעו עד כה במסגרת עמותת פרס התיאטרון; כי מנהל הפעילות הנו אותו אדם; כי חברי הוועד של עמותת הפורום, אשר לפי התקנון הנסמך המייסדים כל עוד לא נבחרו אחרים, הנם חלק מאנשי ה"פורום" הקודם; כי חברים אלה הם נציגים של מספר מוסדות תרבות גדולים ומובילים; כי מקום קיום הפעילות לא השתנה.

36. נוכח המתואר, אכן על פני הדברים מתקיים האמור בהנחית היועץ בענין קיום הפעילות שבשלה מבוקשת התמיכה על-ידי מוסד ציבורי, שממנו התפצל מוסד הציבור מבקש התמיכה, והיותה נתמכת בתקופה האמורה כדין על-ידי המדינה.

[3 ו'נה]

37. לענין האינטרס הציבורי, [REDACTED]

פעילות הפורום בקידום ענייני מוסדות התרבות, ובקיום פעילות שתדלנות ("לובינג") מול משרדי הממשלה, בעיקר משרדכם ומול משרד האוצר, להגדלת תקציב התרבות. כן מתוארת פעילותו בקידום ייצוא תרבות מול משרד החוץ. מאבק הפורום להגדלת תקציב התרבות הוא זה המהווה, לפי האמור במכתב, את האינטרס הציבורי המובהק. בנוסף, תואר במכתב הרצון של משרדכם לבדל את פעילות הפורום מפעילות עמותת פרס התיאטרון.

38. תמיכת משרד ממשלתי במוסד ציבורי הכוללת עיסוק בשתדלנות מול משרדי ממשלה, במיוחד בהקשר של גיוס תקציב, כחלק מהפעילות הנתמכת, אינה ענין שגרתי, אם כי ניתן למצוא לה מספר דוגמאות נוספות. בכל מקרה, ברור כי גיוס תקציבים הנו עיסוק אותו מבצע המשרד גם בעצמו. רצונם של גופי תרבות, כמו כל סוג אחר של גופים, לפעול במשותף לשם השגת מטרות שונות שלהם, הנו בהחלט ענין ראוי, ומובן גם כי אין מניעה לתמיכה של משרד ממשלתי בו. כמובן, הדבר צריך להיעשות באמצעות מבחני תמיכה שוויוניים, שאינם קיימים כיום. כך, גם נכונה המלצת משרדכם לגוף להתאגד עצמאית ולא להישאר במסגרת עמותת פרס התיאטרון, אשר על פני הדברים אינה קשורה כלל למטרות הפעילות הזו. עם זאת, איננו סבורים כי הדבר עולה כדי אותו אינטרס ציבורי מובהק הנדרש לשם החרגה והעדפה ביחס לכל שאר מוסדות הציבור, העוסקים בפעילות התרבות עצמה. כך גם ביחס לכלל מוסדות הציבור הנתמכים, כולל גופי שתדלנות בתחומים שונים, אשר למיטב ידיעתנו אינם זוכים ולא זכו להקלה זו. לטעמנו, ראייה רוחבית, של כלל תחומי התמיכה ומוסדות הציבור הנתמכים, אינה מעלה הצדקה להעדפת עמותת הפורום על פני כל שאר המוסדות.

39. יודגש, כי עומדת לנגד עינינו כלל פעילותו של הפורום בקידום התרבות, וכאמור, העובדה כי פעילות כזו התקיימה במסגרת עמותת פרס התיאטרון. אולם, כזכור, דרישת הנסיון הנה הן לגבי הקיום התאגידי והן לגבי קיום הפעילות. היות עמותת הפורום עמותה חדשה, שטרם רכשה את הנסיון התאגידי הנדרש, אינה ממלאת תנאי זה.

40. יצויין, כי היקף סכומי התמיכה עליהם מדובר אינו גדול. דומה, כי עמותת הפורום, בה שותפים מספר גדול של גופי תרבות, ביניהם גם הגדולים ביותר, תוכל לגייס סכום דומה מבין מוסדות התרבות השותפים בה או מגורמים אחרים. כך, נדמה כי לא ניתן לקבוע שלא ניתן יהיה עמוד 8 מתוך 11

להמשיך את פעילות עמותת הפורום, שפעלה במשך כשנה בכוחות עצמה, גם לשנה נוספת, עד שתצבור את הנסיון התאגידי הנדרש.

41. לסיכום, איננו סבורים כי מקרה זה הנו אחד מאותם מקרים חריגים ביותר, כלשון הנחית היועץ, בהם ניתן לוותר על דרישת שתי שנות הנסיון לשם קבלת תמיכה.

טהר מכללה תורנית (ע"ר מס' 580347086)

42. עמותת טהר מכללה תורנית (ע"ר מס' 580347086) (להלן – טהר) הנה עמותה הקיימת מאז שנת 1999, והמתנהלת, לפי האמור בפניה שבסמך בענינה, באופן תקין. מטרותיה כוללות, בין היתר, פעילות בתחום החינוך, הקליטה, והתרבות התורנית.

43. כפי שנמסר במכתבך, וכן בחומרים נוספים שהועברו אלי, בין השנים 2007 ו 2010 הפעילה טהר בית ספר לקולנוע לבנות – "תורת החיים – בית הספר לקולנוע יהודי" (להלן – בית הספר). לאחר מכן עברה פעילות בית הספר לעמותת תורת החיים נווה דקלים (ע"ר 580166171) (להלן – תורת החיים), שם התקיימה עד 2013. בשנים 2011 – 2012 לא היתה פעילות מהותית בטהר. החל משנת 2014 חזרה להפעיל את את בית הספר תורת החיים.

44. בכל שנות קיומו, לא נתמך בית הספר לקולנוע. בתקופת הפעלתו על ידי תורת החיים לא נתמך מאחר ותורת החיים הפעילה מוסד חינוך על תיכוני שהיה קשור תקציבית לבית הספר, דבר אשר לפי תנאי מבחן התמיכה מנע ממנה להגיש בקשה לתמיכה בו. גם תורת החיים התנהלה באופן תקין, פוקחה ובוקרה על ידי משרד החינוך, ומוסדות החינוך שלה אף נתמכו על ידו.

45. שתי העמותות, טהר ותורת החיים, הן בעלות זיקות משותפות. שתיהן פעלו משך שנים ~~שנים~~ ~~שנים~~; בעלי התפקידים המרכזיים בשתיהן הנם אותם אישים (המנכ"ל, היו"ר החינוכי והמזכיר המינהל).

46. בקשתך הנה לאפשר ויתור לטהר על דרישת הנסיון בהפעלת בית הספר. יצויין, כי מלבד הדרישה הכללית לכך, מצויה דרישה זו אף בתנאי הסף שבמבחני התמיכה הנוגעים לענין. במבחנים לחלוקת כספי תמיכות של משרד החינוך התרבות והספורט למוסדות ציבור (תמיכה בבתי ספר לאמנויות), (י"פ התשס"ה, עמ' 3760 ותיקונים) (להלן – המבחנים), בסעיף 2/4, נקבע כי תנאי סף לתמיכה במוסד הוא, בין היתר, כי הוא פועל שנתיים לפחות כבית ספר לאמנות.

47. בין הנימוקים לבקשה, נאמר, לענין רצף הפעילות המופיע בהנחית היועץ בענין כשיקול מרכזי, כי הפעלת בית הספר בידי טהר ממשיכה את הפעלתו בתורת החיים. אמנם, תורת החיים לא נתמכה בעד הפעלתו, כנדרש לפי הנחית היועץ לענין ה"רצף", אך ביקשתם להתייחס מהבחינה

המהותית להיות תורת החיים עצמה נתמכת בעד פעילויותיה האחרות. לעמדתכם, הדבר עונה על תכלית דרישת התמיכה שהיא פיקוח ובקרה על מוסד הציבור.

48. לענין "האינטרס הציבורי המובהק" הנדרש, צורפה עמדת מדור בתי הספר לאמנות במועצה הישראלית לתרבות ולאמנות, שאומצה גם על ידי ועדת התמיכות המשרדית. לפי עמדה זו, קיים אינטרס ציבורי ביחודיותו של בית הספר בהיותו היחיד מסוגו במגזר הדתי-תורני, וכן בהיותו היחיד מסוגו באזור הדרום.

49. ראשית, אציין כי הפעלת מנגנון ההחרגה לפי הנחית היועץ, המתבצעת על ידינו לענין דרישת הנסיון הכללית, תקפה אף כאשר דרישה זו מופיעה באופן מפורש במבחני התמיכה. מובן, כי קיבוע הדרישה במבחן אינו בא לשנותה או להבדילה מהדרישה הכללית, אלא להציבה במסגרת הראויה, ובאופן המפורש הנדרש. כך נהגנו אף במקרים אחרים.

50. לגופה של הבקשה, בחינת רצף הפעילות מעלה כי אכן מדובר בפעילות שהתקיימה במסגרת אחרת, שהתנהלה, על פני הדברים, כדין. עם זאת, אין מדובר בפעילות שנתמכה כדין במסגרת הקודמת, כפי שדורשת הנחית היועץ. לענין זה, העובדה שלא נתמכה נוכח אי התקיימותו של תנאי סף, אינה מעלה ואינה מורידה. תכליתה של דרישה זו היא לוודא כי הפעילות אכן התקיימה, וכל עוד לא פוקחה ובוקרה על ידי המדינה, לא מושגת תכלית זו במלואה. ניתן להסכים לכך שתכלית זו הושגה באופן חלקי ובמידה נוכח העובדה שהתאגיד במסגרתו התקיימה, היה נתון לביקורת המדינה עקב היותו נתמך בעד פעילות אחרת.

51. לענין האינטרס הציבורי שהוצג, יאמר כי עוצמתו אינה רבה ביותר. אמנם, יחודיות בית הספר הובהרה, אך ככל הידוע לנו קיים עוד בית ספר לקולנוע אחד לפחות שהנו דתי-לאומי (מעלה). מהחומר שהוצג וממקורות נוספים עולה כי קיימים הבדלים ביניהם, בגישה התורנית והאמונית השונה, אך מדובר, בראיה כוללת, בהבדלים שאינם דרמטיים. גם "דרומיותו" של בית הספר אינה מובהקת – היותו שוכן ביד בנימין, מרחק 40 דקות נסיעה מירושלים ומתל אביב, באזור שהנו קרוב יותר למרכז הארץ מלדרומה.

52. בצד האמור, יש לבחון את נסיונה הקיים של טהר. כזכור, וכפי שנאמר בהנחית היועץ, מתמחה הניסיון הנדרש בשני היבטים – נסיון תאגידי, ונסיון בקיום הפעילות הנתמכת, העומדים בנפרד. לעיל הזכרנו את עובדת היות טהר עמותה פעילה במשך כ-15 שנים, ובעלת אישור על ניהול תקין בתקופה זו. ברור אם כן, שעומדת בדרישת הנסיון התאגידי. לענין דרישת הנסיון בפעילות הנתמכת, כפי שנמסר, קיימה טהר בעצמה את פעילות בית הספר במשך כארבע שנים – עד שנת 2010. אמנם, לא עלה מהחומר כי טהר היתה בית ספר לאמנות כהגדרתו במבחנים, קרי, תוך עמידה בהיקפים הנדרשים, אך ודאי כי מילאה את דרישת הנסיון הכללית. דרישה זו, ככלל, עומדת על "נסיון משמעותי", גם אם לא בהיקפים הנדרשים לפי מבחני תמיכה באותו נושא. בענין זה, ניתן להסכים כי אין להבחין בין דרישות הנסיון, ה"כללית" וזו של המבחנים הבאה לישמה, ובכל מקרה, בצירוף עצם קיום הפעילות הרציפה כנזכר לעיל גם בתורת החיים, ניתן לראות השלמה של פגם זה, ככל שקיים.

עמוד 10 מתוך 11

רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 49029, ירושלים 91490 02-6466282 02-6466386

HananE@justice.gov.il

53. לסיכום, ובעיקר בהסתמך על נסיונה של טהר כתאגיד ובפעילות הנדונה, דעתנו היא כי ניתן לתמוך בטהר כמבוקש, החל משנת 2014.

בברכה,

עו"ד חנן ארליך
ממונה (ייעוץ וחקיקה)

העתק: גב' דינה זילבר, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)
גב' הדס פרבר, היועצת המשפטית למשרד התרבות והספורט

